abyssum inuocat. Nã sub hac carne mortali: labori/
osa: peccatrice: molestijs ⁊ scandalis plena: cõcupis/
centijs obnoxia: dãnatio quedã est de iudicio tuo: q̄r
eñ.2.et.3. tu dixisti peccatori: Morte morieris: ⁊ ĩ sudore vul/
tus tui edes panẽ tuũ: hec abyssus p̄ma iudicij tui.
Sed si male hic vixerint homĩes: abyssus abyssũ in/
uocat: q̄r de pena in penã trãseunt: et de tenebris ad
tenebras: ⁊ de ꝓfunditate ad ꝓfunditatẽ: ⁊ de suppli/
cio ad suppliciũ: ⁊ de ardore cupiditatis ĩ flãmas ge/
hennaꝝ: Ergo hoc timuit fortassis hõ iste cũ ait: Ad
meip̄m aĩa mea turbata est: ꝓpterea memorat⁹ sum
tui dñe de t̄ra iordanis ⁊ hermonijm: Humilis eẽ de/
beo. Exhorrui eñ iudicia tua: vehemẽter timui iudi
cia tua: ideo ad me aĩa mea turbata ẽ. Et q̄r iudicia
tua timui: parua ne iudicia sũt ista? Magna sũt: du/
ra sunt: molesta sunt: sed vtinã sola essent: Abyssus
abyssum inuocat in voce cataractarũ tuaꝝ: Quia tu
minaris: tu dicis: ⁊ post istos labores restare alterã
damnationẽ: In voce cataractarũ tuarum: abyssus
Ps.138. abyssũ inuocat. Quo g̃ abibo a facie tua: ⁊ ab spiritu
S tuo q̄ fugiã: si abyssus abyssũ inuocat: si post istos la
a excelsa bores timenꝰ grauiores? †Oẽs suspẽsiões tue
ansierũt. ⁊ fluct⁹ tui sup me †ingressi sunt: Fluct⁹ ĩ his
que sentio: suspẽsure in his q̃ minaris: Oĩs ꝓpessio
mea: fluct⁹ ẽ tu⁹: oĩs cõminatio tua: suspẽsura tua ẽ.
In fluctib⁹ inuocat abyssus ista: in suspẽsuris ĩuocat
alterã abyssum. In eo ꝙ laboro: oẽs fluct⁹ tui: ĩ eo ꝙ
minaris graui⁹ oẽs suspensiões tue sup me ingresse
sunt. Qui eñ minaꝰ nõ p̄mit sed suspẽdit: sed q̄r libe/
ras: hoc dixi aĩe mee: Spera in dño qm̃ confitebor
illi: salutare vultus mei de⁹ me⁹: Quia magˀ crebra
sũt mala: dulcior erit misericordia tua. Ideo sequiꝰ:
T In die mãdauit dñs misericordiã suã et
tici el⁹ nocte †declarauit. Nulli vacat audire in tribu/
latione. Attendite cum vobis bene est: Audite cum
vobis bene est. Discite cum tranquilli estis sapien/
tie disciplinã: et verbi dei cibum colligite. Qñ enim
quisq̃ in tribulatiõe est: ꝓdesse illi debet qđ securus
audiuit. Eteñ in reb⁹ ꝓsperis mãdat tibi deus mise
ricordiã suã: si ei fideliter seruieris: q̄r liberat te de tri
bulatione: sed nõ tibi declarat ipsã misericordiã quã
tibi p̄ diẽ mãdauit nisi p̄ noctẽ. Cũ venerit ipsa tribu
latio: tũc adiutorio te nõ deserit: ostẽdet tibi verũ fu/
isse qđ tibi p̄ diem mãdauit. Eteñ scriptũ est quodã
Ecci.35. loco: Speciosa misericordia dñi in t̄pe tribulatiõis:
sicut nubes pluuie in t̄pe siccitatis. In die mãdauit
domin⁹ misericordiã suã ⁊ nocte declarauit. Nõ tibi
ostendit q̄r subuenit tibi: nisi venerit tibi tribulatio:
vnde eruaris ab illo q̄ tibi p̄ diẽ ꝓmisit. Ideo admo/
nemur imitari formicã. Sic eñ ꝓsp̄itas seculi signi/
ficatur die: aduersitas seculi significaꝰ nocte: ita alio
mõ ꝓsp̄itas seculi significaꝰ estate: aduersitas seculi
rb.6.et significaꝰ hyeme. Et q̄d facit formica? Per estatem
30. colligit qđ ei p̄ hyemẽ ꝓsit. Ergo cũ est estas: cũ bñ
est vobis: cũ trãquilli estis: audite verbũ dñi. Unde
eñ fieri põt vt in hac tẽpestate seculi hui⁹ sine tribu
latiõe totũ h̄ mare trãseatˀ? Uñ eñ fieri põt: cui hoc
hominũ cõtigit? Si cõtigit alicui: plus metuẽda est
ipsa trãquillitas. In die mãdauit dñs misericordiã
suã ⁊ nocte declarauit. Quid g̃ agas in hac ꝑegrina/
I tione? q̄d agas? Apud me oro deo vite mee:
Hoc hic ago ceruus sitiẽs ⁊ desiderãs fontes aqua/
rũ: recordans dulcedinẽ fontis illi⁹ qua duct⁹ sum p̄
tabernaculũ vsq̃ ad domũ dei: q̄q̃diu hoc corpus qđ Sap.9.
corrumpiꝰ aggrauat animã: apud me oratio deo vi/
te mee. Nõ eñ vt supplicẽ deo emptur⁹ sum de trans
marinis locis: aut vt exaudiat me de⁹ me⁹ nauigabo
vt de lõginquo afferã thura ⁊ aromata: aut de grege
adducã vitulũ vl' arietẽ: Apud me oro deo vite mee.
Int⁹ habeo victimã quã ĩmolẽ: int⁹ habeo thus qđ
imponã: intus habeo sacrificiũ quo flectã deũ meũ.
Sacrificiũ deo spũs cõtribulat⁹. Qđ sacrificiũ cõ/
tribulati spũs int⁹ habeã: audi: Dicã dño susce/
ptor meus es. Quare mei oblitus es? Sic
eñ hic laboro q̄si tu oblit⁹ sis mei: Tu aũt exerces
me: ⁊ noui q̄r differs mihi: nõ mihi aufers q̄d ꝓmi/
sisti. Sȝ tñ q̃re mei oblit⁹ es? Tanq̃ de voce nostra
clamauit ⁊ caput nostrũ: Deus de⁹ meus: quare me Ps.21.
dereliquisti? Dicã deo susceptor me⁹ es: q̃re mei ob Matth.27.
litus es? Ut q̄d me repulisti? Ex illa altitudine fon/
tis intelligẽtie incõmutabilis veritatis: vt q̄d me re/
pulisti? Quare grauedine et pondere iniq̄tatis mee
iam illuc inhians ad ista deiectus sũ? Dicit alio loco
ista vox: Ego dixi in extasi mea: vbi vidit nescio q̄d:
magnũ excessũ mentis: Ego dixi in extasi mea: pro/ Ps.30.
iectus sum a facie oculoꝝ tuoꝝ. Cõparauit eñ hec ĩ
quib⁹ esset: illis in q̃ erectus erat: ⁊ vidit se longe ꝓ/
iectũ a facie oculoꝝ dei: sicut ⁊ hic: vt q̄d me repuli/
sti? Et †vt quid cõtristat⁹ incedo dũ affligit Al. †quare.
me inimic⁹: Dũ †cõfringit ossa mea? Tem Al. †Dũ cõfrin/
ptator ille diabol⁹ scãdalis vbiq̃ crebrescens: quoꝝ gunꝰ.
abũdantia refrigescit charitas multorũ: cum videat Matth.24.
fortes ecclesie plerũq̃ scandalis cedere: Nõne dicit
corpus christi: cõfringit inimic⁹ ossa mea? Ossa eñ
fortes sunt: ⁊ aliqñ ipsi fortes tẽptatiõibus cedunt.
Hec cũ quisq̃ ꝯsiderat ex corꝑe christi: ex voce cor/
poris christi: nõne clamat: vt quid me repulisti: ⁊ vt
q̄d tristis incedo dũ affligit me inimic⁹: dũ cõfringit
ossa mea? Nõ carnes meas tñ s̄ etiã ossa mea: vt in
quib⁹ putabaꝰ esse aliqua fortitudo: videas cedere ĩ
tẽptatiõibus: vt ceteri infirmi desperẽt: qñ fortes vi
dent succũbere. Quãta ista ꝑicula fratres mei? Ex/
probrauerũt mihi q̄ tribulãt me†. Iterũ illa Al. habet †inimi
vox. Dũ dicũt mihi p̄ singulos dies vbi est ci mei.
deus tuus? Et maxime ista dicũt in tẽptatiõibus
ecclesie: vbi est de⁹ tuus. Quãtũ hec martyres audi/
erũt ꝓ noĩe christi: fortes ⁊ patiẽtes: quãtũ illis di/
ctũ est: vbi ẽ de⁹ vester? Liberet vos si põt. Tormẽ/
ta eñ ipsoꝝ extrinsec⁹ homĩes videbãt: coronas in/
trinsec⁹ nõ videbãt. Exprobrauerũt mihi q̄ tribulãt
me: dũ dicũt mihi p̄ singulos dies: vbi est de⁹ tuus.
Et ego ꝓpter hec qm̃ ad me turbata est aĩa mea: q̄d
ei aliud q̃ illud dicã: Quare tristis es aĩa mea:
⁊ quare cõturbas me? Et quasi r̄ndet: nõ vis vt
cõturbẽ te: hic posita in tantis malis suspirãs ad bo
na sitiẽs ⁊ laborãs: nõ vis vt cõturbẽ te? Spera
in †dño qm̃ adhuc cõfitebor illi: Dicit ipsam Al. †deo.
cõfessionẽ: repetit spei cõfirmationẽ. †Sal⁹ vult⁹ Al. †salutare.
mei ⁊ deus meus.

Explicit Tractat⁹ de ps̄. XLI.

Incipit Tractat⁹ de ps̄. XLII.

Prefatio.

P Salm⁹ iste breuis est. Sic satisfacit mẽtib⁹
auditoꝝ: vt molest⁹ nõ sit vẽtrib⁹ ieiunorũ.
Pascaꝰ ex h̄ aĩa nr̄a quã tristẽ eẽ dic: q̃ cãtat in h̄ ps̄.
Tristẽ credo ex aliq̄ ieiunio suo: vl' poti⁹ ex aliq̄ fame

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0157
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG